

דום ומחזור עסקיהם השנתי מגיע ל- מיליונים.

שמות כמו אופנת קדוש, אופנת בנין, או אופנת מוריס, אינם אומרים אולי הר- בה לצרכן הממוצע. אבל הם מופיעים יותר ויותר על הגיזנסים שהוא לובש, על החולצות שהוא רוכש, ואפילו על מיי- לוחי הייצוא הישראלי לחו"ל. שלושת אלה הם רק הדוגמאות הבולטות ביותר מעשר- רות סיפורייהצלחה דומים, של יצרנים קטנים שהפכו מתחרים מסוכנים למיפי- עלי ההלבשה הגדולים והוותיקים.

דב שטיר, פירסמאי צעיר (30), ורין בעל חוש-ריחה, היה אולי הראשון שהבי-

מלכת היופי

לשעבר, חנה אורדן, היתה אחת מדוגמניות-הבית של כמה יצ- רנים שהציגו את דגמי הקולקציות שלהם במיפגש האופנה. כאן היא מציגה דגם חדש של חליפה חורפית, עשוי קורדורוי ירוק, של אופנת קומודור, שניבאו לה הצלחה.

חין בתופעה הסוציולוגית והכלכלית הזו, והבין את הפוטנציאל העצום הטמון בה, היה זה הוא שהגה ויום את מיפגש-האופ- נה בין היצרנים העצמאיים לבין בעלי הבוטיקים. למעשה נועד מיפגש זה להוות מעין תחליף לשבוע-האופנה-הישראלי הר- בערך ביוזמת מכון הייצוא. שבוע האופנה הוא אומנם אירוע יוקרתי יותר, אולם הוא מיועד בעיקרו לעיסוקת-ייצוא, ברמה של תפירה עילית, מצד מיפעלים המת- רסקים כבר על מעמד של "בתים".

שטיר חלטה לקיים מיפגש דומה בין הקניינים הזעירים לבין היצרנים הבי- נוניים והקטנים. מיפגש זה איפשר היכ- רות אישית בין שני הצדדים, שהמגעים ביניהם נעשים בשאר ימות השנה באמ- צעות סוכני-מכירות. הוא נועד גם לאפשר לבעלי-המיפעלים לבחון לאיזה מהדגמים שהם מכינים לעונה הקרובה צפויה הצ- לחה ומה עשוי להפוך ללהיט מבוקש בשוק.

בפלאש הראשון שערך השתתפו כ-20 יצרנים. בפלאש השני, שנערך כעבור חצי שנה, כבר עלה מיספרם ל-45. הר- פלאש השלישי, שנערך בשבוע שעבר, כינס יחד למעלה מ-80 יצרנים, שהם כמחצית המיפעלים הפועלים כיום בענף זה.

קניינים, בהם רבים מהגדרי המערבית, שמכחינה אופנתית הר- תלבה כמעט לחלוטין בישראל-שלי-הגינס, פשטו על מיפגש-האופנה בהמוניהם. הם מיעטו אולי לבקר בחדרי התצוגה של היצרנים, שהפכו חדרים-מלון רגילים ל- חלונות-ריאווה של מפעליהם. לעומת זאת, הם מילאו את האולמות בהם נערכו פני- מיים-שלוש ביום תצוגות-אופנה.

של ישראל כמאה דגמים בתצוגה, כשכל מיפעל ניתנת ההודמנות להציג עד המישה דגמים מקסימום בתצוגה. שם הסתבר כי מבחינת הצרכן יש ל- תעשיית הקונפקציה הישראלית הזעירה מה להציע, ושמוצריה מסוגלים לעמוד בתחרות מבחינת הטיב, היופי והמחיר, עם כל תעשייה דומה במערב. התחרות בין היצרנים השונים, המת- חרים על השוק המקומי המשגשג, מהייבת רבים מהם להעסיק מתכנני-אופנה ונרי- רנים מקצועיים, המאמצים את דימונם כדי ליצור דגמים מלהיבים שיענו על כל תביעות האופנה החדשות ביותר.

כך, למשל, אם בקיץ האחרון היה הצבע השולט באופנה האירופאית הצבע הלבן, כשהוא מקושט לעיתים בגווני אדום וכחול, שלטו צבעים אלה גם בקולקציות הקיץ הניצפות עתה את הבוטיקים. קרי- לקציות-החורף הקרוב, שהוצגו במיסגרת מיפגש-האופנה ושהמיתפרות עוסקות עתה במלוא הקיטור בייצורן, מבטיחות חורף לוחט ביותר ברהוב הישראלי.

אפילו בתחום הגיזנס, שנדמה כי אין כבר מה להוסיף ולהדגיש בו, נוצרו יצרי- רות חדשות, בקווים וגזרות חדשות, שיש בהם להסביר מדוע צועדת ישראל, לפחות בנושא אופנת הגיזנס, באחד המקומות הראשונים בעולם. אוברולים והליפות גיזנס יתנו את הטון בשטח שהפך כמעט מדי-החובה לנוער.

אולם כל מי שסבור כי אופנת הקונ- פקציה הישראלית מצטמצמת רק בתחום הגיזנס ובגדי-הספורט, טועה בהחלט. יותר ויותר פולשים היצרנים הזעירים לתחום האופנה האלגנטית יותר.

כך, למשל, החל מוריס צרף, מאופנת מוריס, לייצר השנה חליפות קטיפה בי-

צורף בן השלושים, שחן עשר שנים הפך אופנאי אופנת מוריס, מכין לקראת החורף הקרוב שלל של חליפות-קטיפה, במחיר של כ-500 ל"י החליפה, שאת אחת מהן הוא מלביש על הדוגמנית החיננת ענת גלייט.

צבעים מבחיקים, קנייני המשביר לצרכן שראו את הדגמים יצאו מכליהם: "כמה יש לך?" שאלו מוריס תיכנן לייצר 500 חליפת כאלה השנה. "אנחנו לוקחים הכל", אמרו יצרני המשביר, אלא שמוריס סרב למכור. הוא חייב לדאוג גם ללקוחות אחרים שלו.

יצרנים אחרים הכינו גם הם קולקציות עשירות, בהם שולטים הקו הגולש, הבדים המשובצים, המכנסיים הצרים לנשים הר- גשמוניות מלמטה בשרוכים או בתותלות דוגמת מדים צבאיים.

רבות הישראלים, הפושטים הקיץ על אירופה - בין השאר כדי להכין לעצמם מלחחה ססגונית לקראת החורף הקרוב - יכולים לפיכך לחסוך לעצמם ריצות ודולרים שחורים. מה שאירע לתעשיית הבוטיקים הישראלית להציע, אינו נופל - אם לא עולה - על מה שיוכלו למצוא באירופה, ומבחינת המחיר אין כמעט מה להשוות. אפילו ישראלי - שלא לדבר על התירי - נשארה ישראל עדיין מדינה וולה בתחום ההלבשה האופנתית.

המנהלים של

בתי-החולים

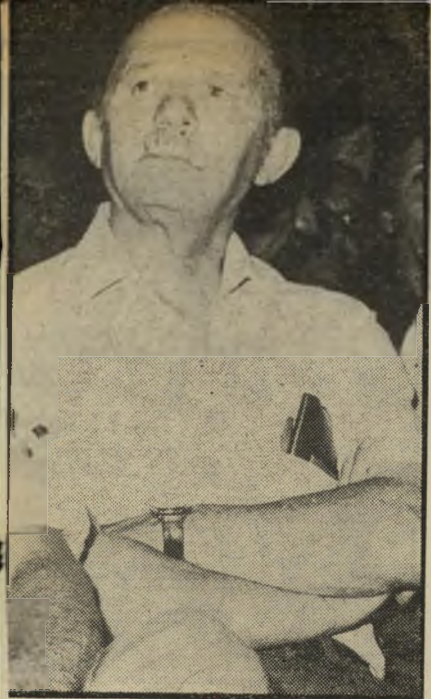
המשלתיים

חתמו ביחד

על עצומה

החושפת

מצב מחריד:

כמה עובדות על המתרחש בבית החולים איכילוב בתל-אביב: ליל שבת, בית-החולים תורן, שתי הר- מעליות מקולקלות. הדרך היחידה להעביר חולים לחדרי-הניתוחים ולמחלקות - לס- חוב את האלונקות על הגב. שני לילות קודם-לכן - באחת המעליות פרצה שריפה באמצע הלילה. היה צורך

החולים יסיפו לסבול בחדרי החולים ובי- מיסדרונות, והמעליות יתקלקלו חדשים- לבקרים. שאלת תם: מה קרה עם הבנייה? ובכן, אגדת הבנייה החלה לפני שנים אחדות מכספי תרומות. החל בתרומות סורסקי (שעל-שמו אמור להיקרא המרכז הרפואי החדש), וכלה בתרומות אחרות

בתי-החולים

שלנו

מתמתוטים!

לפנות חולים מחדרי-ההתאוששות, מפחד פן תתפשט לשם האש. חזיונות של מילי- חמת יום-הכיפורים, בעיצומם של ימי שלום.

מאבק חסר-תקדים

המחלקה האורולוגית היחידה הממשל- תית באיזור תל-אביב, עומדת להיסגר על מנעול וברחה בתחילת חודש אוגוסט. הסיבה: אין כוח-אדם. זה זמן רב שה- מחלקה פועלת בלי אחיות מיקצועיות מתי- אימות, ובסיועם של ממלאי-מקום למי- ניהם שהם, במקרה הטוב, תלמידות בית- הספר לאחיות. תל-אביב, שהיא עיר מור- דקנת, תישאר ללא מחלקה חיונית, יחידה מסוגה.

דיברי רופא-מנתח בבית-החולים: "אני מתבייש לספר, אבל בכל פעם שאני גומר ניתוח, אני ניגש לכיור וסוחט שם את תחתוני, שנרטבו לחלוטין מרוב זיעה." הסיבה: חדרי הניתוח חסרים מיוזג-אוויר מתאים. בית-החולים כולו מצויד במי- גנים, במרבית חדריו, אלא שאלה אינם פועלים כראוי. מדי-בוקר חוזר ונשנה מחזה מוכר: עובדי-תחזוקה מנתקים את כבלי המזגנים, לבל יפעלו אותם. עומס רב מדי על מערכת החשמל עלול לגרום לקצר כללי, דבר שאירע כבר לא אחת. לוח-החשמל אינו מסוגל לעמוד בעומס של בית-החולים כולו. היתה כוונה להח- ליפו בחדש, אבל מאחר שזה יקר מאד, הוחלט להמתין עד שייפתח האגף החדש, ולהתקין לוח משותף עלו האגפים. עתה, משנפסקה כליל בניית האגף החדש, אין מסובך כל סיכוי להשיג, בעתיד הנראה לעין, לוח-חשמל שיענה על הצרכים. הר- רוסאים ימשיכו להזיע בחדרי-הניתוחים.

ואומנם, הדממה רועמת, רופא מסויים הגדיר אותה כשתיקתה המבויישת של הר- עיתונות, נוכח הפרוטקציוניזם של העיר- תונאים. הוא אומר: "הסיבה היחידה לכך שלא מרעשים את הכנסת בנושאים הק- שורים במתרחש בבתי-החולים הממשל-

להתפוסס. הטסוקסקים. לממשלה כדי אך הצוות גור